Эътиқоди Халкидон

Соли 451 дар шаҳри Халкидон

«Бо падарони муқаддас пайрави намуда мо бо розигии якдигар онро таълим медиҳем, ки ягона ва ҳамон Писар, Худованди мо Исои Масеҳ комилан дар илоҳият
ва мукаммал дар инсоният, Худои ҳақ ва инсони ҳақиқӣ, дар як ҷавҳар бо мо дар одамият, ҳамон аз рӯҳи оқил ва ҷисм аз як ҷавҳар бо Падар дар илоҳият, аз ҳама ҷиҳат монанди мо, ғайр аз гуноҳ, вуҷудият дар ибтидо аз Падар дар илоҳият,
ба хотири мо ва наҷотамон, аз Марями бокира – дар инсоният ва як ҳамон Масеҳ, Писари Худо, ягона, дар ду моҳият на дар як узв, бетаъғир, тақсимнашаванда ва ҷудонашавандаи дарқшаванда – пайваста будан ягон зарра фарқияти ҳарду табиатро халалдор накарда, балки ба замми ин хусусияти ҳарду табиат пайваста дар як симо ва як зоҳир – на дар ду симои пошхуранда ё ин, ки тақсим шаванда, балки ягонаро – ҳамон Писар, Худои калом, Худованд Исои Масеҳро, ба тавре, ки дар қадим пайғамбарон дар барои Ӯ таълим доданд ва чӣ хеле, ки Худи Худованд Исои Масеҳ ба мо таълим дод, ва ҳаминро мо чун рамзи падарон қабул кардаем.»